

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/513/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314215649
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2314215649.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľky: U. B. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., O. XXXX/XX, zastúpenej spoločnosťou: VIA LEGE, s.r.o., so sídlom Pata, Veterná 1093, proti odporcovi: P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A. č. XXX, zastúpenému advokátom: JUDr. Dagmar Hornáková, Sereď, A. Hlinku č. 3044, o nariadenie predbežného opatrenia v konaní o určenie výživného pre manželku, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 25. júna 2014, č.k. 17C/256/2014-18, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej vyhovujúcej časti a v závislom výroku o súdnom poplatku **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi uložil povinnosť platiť navrhovateľke výživné mesačne v sume 200,- Eur, ktoré výživné je splatné vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 19.06.2014. Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Napokon odporcovi uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Galanta súdny poplatok za podaný návrh vo výške 33,- Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie potom odôvodnil s poukazom na to, že navrhovateľka sa návrhom podaným na súd 19.06.2014 domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uloží odporcovi plniť voči nej vyživovaciu povinnosť vo výške 500,- Eur mesačne od 19.06.2014. Právne rozhodnutie odôvodnil s použitím § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., § 75 ods. 1 veta prvá, ods. 2, 4, 6, 8 a 9, § 76 ods. 1 písm. a), § 76 ods. 4 O.s.p., § 71 ods. 1 a 2, § 18 a § 19 ods. 1 Zákona o rodine a vecne tým, že tým, že súd mal za preukázané, že v prejednávanej veci je potrebné nariadiť predbežné opatrenie v uvedenom rozsahu, vzhľadom na správanie odporcu voči navrhovateľke, ale najmä vzhľadom k tomu, že životná úroveň manželov by mala byť v zásade rovnaká, pričom navrhovateľka z dôvodu materskej dovolenky a starostlivosti o maloleté dojené dieťa nemá reálne možnosť svojou prácou dosiahnuť vyššiu životnú úroveň tak, aby si sama zabezpečovala svoje najzákladnejšie potreby a to najmä stravu, ktorá by mala byť pestrá a zdravá vzhľadom práve na dojenie dieťaťa. Osvedčenie práva na výživné v nevyhnutnej miere podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., vyžaduje aj schopnosti a možnosti povinného platiť výživné v zmysle § 71 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Napriek tomu, že sa osvedčujú aj schopnosti a možnosti povinného, obsahom predbežného opatrenia, bez zreteľa na druh vyživovacej povinnosti, je výživné v nevyhnutnej miere. Z toho vyplýva, že toto výživné je určené len na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávneného a nemôže sa stotožňovať s rozhodnutím vo veci samej, kedy bude mať súd k dispozícii všetky relevantné dôkazy. S použitím § 1 zák. č. 601/2003 Z.z. a § 2 písm. a) cit. zák., v zmysle ktorého za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon ustanovuje životné minimum ako spoločensky uznanú minimálnu hranicu príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze. Za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 198,09 Eur mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu, preto súd dočasne určil odporcovi

vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku sumou 200,- Eur mesačne. Takto stanovené výživné zabezpečí navrhovateľke uspokojenie pravidelnej stravy potrebnej na to, aby navrhovateľka aj naďalej mohla dojsť maloleté dieťa, čo je najdôležitejším faktorom bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú by inak nebolo možné a nie je možné odvrátiť. Súd má minimálne z listov vlastníctva za preukázané, že finančné pomery odporcu umožňujú platiť výživné v určenej výške, nakoľko tento vlastní viaceré nehnuteľnosti tak, ktoré nadobudol kúpnymi zmluvami, hoci pred uzatvorením manželstva, avšak tieto nehnuteľnosti môže napr. prenajímať a mať tak z prenájmu finančný zisk. Súdom určená výška výživného je určená s ohľadom na to, aby sa matka nedostala do stavu hmotnej núdze. Súd zároveň odporcu zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh s poukazom na § 4 ods. 2 písm. e) a § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a položku 1 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľka je zo zákona oslobodená od povinnosti platiť súdny poplatok a táto povinnosť prechádza na odporcu, keďže súd nariadil predbežné opatrenie, čím vyhovel návrhu navrhovateľky. Výška súdneho poplatku je určená zo zákona sumou 33,- Eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v jeho vyhovujúcej časti odvolanie odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že mu uloží povinnosť platiť výživné pre navrhovateľku vo výške 40,- Eur mesačne, ktoré je splatné vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom 19.06.2014. Poukázal na to, že ich manželstvo doteraz trvá, hoci pod č.k. 12P/157/2014 na Okresnom súde v Galante sa vedie konanie o rozvod manželstva, o ktoré požiadal on. Poukázal na to, že pri podaní návrhu na rozvod manželstva zohrala úlohu aj ovplyvniteľnosť navrhovateľky vierou, ktorú navrhovateľka vyznáva a ktorou je Cirkev Jehovova. Zdôraznil, že ešte pred uzavretím manželstva si kúpil v obci V. A. rodinný dom, ktorý si svojpomocne zrekonštruoval a chcel v ňom vytvoriť domov pre navrhovateľku a ich maloletého syna. Navrhovateľka si však nevedela v tomto dome zvyknúť a udomáčniť sa, svoje veci na oblečenie nemala uložené v skrini, ale mala ich zbalené iba v igelitových taškách tak, ako si ich priniesla a nič nenasvedčovalo tomu, že by chcela sa trvalo usadiť v predmetnom dome. Do predmetného domu na určitý čas iba prichádzala a následne odchádzala a od februára 2014 navrhovateľka nezdíeľala s odporcom spoločnú domácnosť. Pokiaľ žili spolu odporca sa staral a zabezpečoval jej potreby a potreby domácnosti. V ďalšom zdôraznil, že nie je pravdou tvrdenie navrhovateľky akým nákladným spôsobom života žije, čo všetko si dopraje. Zdôraznil, že je podnikateľom, predmet jeho činnosti vyplýva z výpisu zo živnostenského registra, je murárom a veľa vecí vo svojom dome si urobil sám vlastnou prácou. Sám má výdavky spojené s vlastným podnikaním, výdavky na pohonné hmoty, poplatky na sociálne a zdravotné poistenie v súvislosti s podnikaním, poplatky na stravu, platí si životnú poisťku a mesačne paušál k telefónu vo výške 35,- Eur. Mesačné výdavky s údržbou domu predstavujú zhruba 150,- Eur, poplatky za čistiace, pracie a kozmetické prostriedky ho vychádzajú cca 45,- Eur mesačne. Okrem toho v banke spláca úver 300,- Eur mesačne, od svojho otca má pôžičku v sume 7.000,- Eur mesačne. Maloletému platil poisťku a prispieva na jeho výživu podľa svojich možností a schopností. Doposiaľ mu prispieval mesačne 80,- Eur k rukám matky, avšak odtiaľto je rozhodnutý platiť výživné na maloletého tak, aby túto skutočnosť mohol kedykoľvek relevantným spôsobom preukázať. Má vyživovaciu povinnosť voči deťom z predchádzajúceho manželstva, na ktorých platí výživné vo výške 180,- Eur mesačne, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu v Galante, sp. zn. 25C/16/2009 zo dňa 27.03.2009. Neuprednostňuje ani finančne, ani časovo svoje deti z predošlého manželstva a svoj čas medzi svoje deti rozdeľuje primerane potrebám detí. Tvrdenia navrhovateľky, ktoré uvádza v návrhu nie sú opodstatnené, napr. že má problém splatiť kočík, pritom na tento účel dostala od štátu príspevok vo výške 800,- Eur. Čo sa týka vlastníctva k nehnuteľnostiam priložil fotodokumentáciu poukazujúcu na to, že sa nejedná o žiadne luxusné rodinné domy. Uviedol, že už v živote si niečo prežil a má iný pohľad na život ako navrhovateľka. Snažil sa jej pomôcť a radi by jej pomohli aj jeho rodičia, avšak navrhovateľka v tomto smere neurobila žiadny ústretový krok. Za týchto okolností je ochotný prispievať na výživu navrhovateľke ako svojej manželke sumou 40,- Eur mesačne. Výživné určené súdom prvého stupňa vo výške 200,- Eur mesačne považuje za finančne neúnosné a neprimerané jeho možnostiam a schopnostiam. Takto určená suma by ho neprimerane finančne zaťažila, prípadne aj ohrozila.

Navrhovateľka odvolanie nepodala. K doručenému odvolaniu, ktoré podal odporca sa písomne vyjadrila a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa pre jeho vecnú správnosť potvrdil. Zdôraznila, že za daných okolností nie je relevantné posudzovať pre aké dôvody požiadal odporca o rozvod manželstva a tieto sú v jeho vyjadrení nezrozumiteľné a nepodložené. Čo sa týka dôvodu, že odišla zo spoločnej domácnosti stalo sa tak preto, že odporca ako výlučný vlastníik predmetného domu ju opakovane z domu vyhadzoval a to aj napriek jej rizikovému tehotenstvu a často krát v pokročilej

večernej hodine. Veci si nevybalila preto, lebo odporca jej v skrini vyčlenil len dve police a veci sa jej tam nezestili. Povedal jej síce, že má vytrieďiť jeho veci, ale ona si netrúfla vyhadzovať jeho veci bez jeho odsúhlasenia. Odvolanie je formulované tak, ako by bolo svojvôľou navrhovateľky opustiť spoločnú domácnosť, čomu však nebolo tak. Navrhovateľka bola odporcom v jeho návaloch rozčúlenia nútená tak robiť a vracala sa s cieľom a v nádeji obnovenia spolužitia a vytvorenia rodiny. Tejto nádeje sa však vzdala a s ohľadom na pokročilé rizikové tehotenstvo dva mesiace pred pôrodom sa po poslednom vyhodení zo spoločnej domácnosti odporcom rozhodla ostať bývať v byte, ktorého je spoluvlastníčkou titulom dedenia po otcovi, spolu so svojou matkou. Odporca sa ešte pred narodením syna od navrhovateľky domáhal vrátenia kľúčov od jeho domu, čím definitívne znemožnil navrhovateľke prístup do spoločnej domácnosti. Ani po narodení spoločného dieťaťa odporca nevytvoril podmienky a to ani materiálne preto, aby mohla navrhovateľka spolu so synom žiť s ním v spoločnej domácnosti. Vzhľadom na to, že odporca už aj podal návrh na rozvod je zrejme, že nemá ani záujem na zdieľaní spoločnej domácnosti s ňou ako navrhovateľkou a ich maloletým synom. V žiadnom prípade nie sú teda dané dôvody, pre ktoré navrhovateľka nezdieľa s odporcom spoločnú domácnosť na jej strane, ale spočívajú v chovaní odporcu. Zo samotného odvolania vyplýva, že minimálne od februára 2014 si odporca svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke neplnil a neplní. Opätovne poukázala na ust. § 71 Zákona o rodine, podľa ktorého životná úroveň oboch manželov má byť v zásade rovnaká. Pokiaľ odporca tvrdí, že od februára 2014 prispel navrhovateľke sumou 750,- Eur a zabezpečuje primerané nákupy pre maloletého, odporca jej dal k rukám dohromady 650,- Eur a 100,- Eur dali jeho rodičia, avšak vždy s určením, že ide o peňažné prostriedky pre maloletého a teda navrhovateľka za tieto peniaze zabezpečila potreby, najmä oblečenie a výbavičku pre syna. Išlo teda o plnenie si vyživovacej povinnosti zo strany odporcu ako rodiča voči jeho synovi a nie voči manželke. Rovnako tvrdenie, že odporca zabezpečuje nákupy pre maloletého je pre túto vec nepodstatné. Obdobne nie je relevantné ani tvrdenie odporcu, že navrhovateľka ako matka nie je ochotná sa kontaktovať s jeho rodičmi a prípadne umožňovať stretnutie s maloletým synom. Výdavky na strane odporcu sú zhruba rovnaké ako výdavky navrhovateľky, čo sa týka stravy, preto je zrejme, že minimálne v tejto položke by malo byť navrhovateľke priznané výživné v časti stravné vo výške 300,- Eur mesačne. Ďalej výdavky na bývanie vyčíslil odporca v sume 150,- Eur mesačne, pričom navrhovateľka ich vo svojom návrhu na bývanie tieto vyčíslila sumou 120,- Eur mesačne, pričom ide o opätovne porovnateľné náklady na bývanie. Pokiaľ odporca ďalej poukazuje na ďalšie výdavky vo väčšej hodnote ako sú pohonné hmoty, telefón, poplatky na zdravotné a sociálne poistenie v nevyčíslenej miere, životnú poisťku, mesačné splátky úveru a ním nadobudnutú a rekonštruovanú nehnuteľnosť v jeho výlučnom vlastníctve, toto poukazuje na to, že odporca zrejme pokiaľ má takéto výdavky má aj príjmy, aby ich mohol uhradzovať. Z jeho podania vyplýva, že odporca míňa na svoju osobu minimálne 855,- Eur bez zarátanie nákladov na pohonné hmoty a telefón, sociálne a zdravotné poistenie, voľnočasové aktivity a oblečenie. Uznesením priznaná suma výživného 200,- Eur pre navrhovateľku teda zďaleka nie je neprimerane vysoká. Skôr ide o nízku sumu, keďže nezabezpečuje manželom v zásade rovnakú životnú úroveň. K splneniu tejto zákonnej podmienky porovnateľnej životnej úrovne oboch manželov, kde odporca na svoju osobu mesačne míňa minimálne 855,- Eur sa blíži skôr navrhovateľkou v jej návrhu žiadaná suma 500,- Eur mesačne. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu potvrdil a zároveň si uplatnila aj náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

V zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia mohol byť ohrozený.

V zmysle § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie súd zásadne nariadi na návrh. Podľa ods. 2 návrh má okrem náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Návrh musí ďalej obsahovať aj označenie fyzickej osoby, ktorej má byť maloleté dieťa zverené do starostlivosti alebo označenie zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, do ktorého má byť maloleté dieťa umiestnené. Návrh podľa ods. 8 musí obsahovať aj výšku zábezpeky na náhradu ujmy.

V zmysle § 75 ods. 7 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov, pričom o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov (ods. 9 cit. ust.).

Podľa § 76 ods.1 písm. a) O.s.p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Podľa § 71 ods. 1, 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 19.06.2014 žiadala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne zaviazal odporcu k povinnosti platiť navrhovateľke výživné na manželku v nevyhnutnej miere v sume 500,- Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu.

Návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila dňa 25.05.2013 manželstvo, v ktorom sa dňa 31.03.2014 narodil maloletý syn B. B.. Od začiatku manželstva odporca neprejavoval úctu voči navrhovateľke, nepomáhal jej, finančne ju nezabezpečoval, pričom navrhovateľka mala rizikóvu graviditu a napriek tomu sa snažila zabezpečiť všetky potreby rodiny. Ešte pred narodením maloletého syna navrhovateľka s odporcom prestala zdieľať spoločnú domácnosť a to od februára 2014. Odporcovi nebola určená vyživovacia povinnosť na maloletého syna a túto povinnosť si odporca dobrovoľne riadne neplní. Od narodenia syna jej prispel len sumou 600,- Eur, ktoré však nepostačovali ani na zakúpenie riadnej výbavy pre novonarodené dieťa. Odporca navrhovateľke neposkytuje žiadne finančné ani vecné plnenie, nezabezpečil pre navrhovateľku nič. Navrhovateľka dojčí maloleté dieťa a preto by mala požívať pestrú stravu, vzhľadom na svoje príjmy si však toto nemôže dovoliť. Jediným príjmom navrhovateľky je 240,- Eur mesačne rodičovský príspevok, pričom odporca je nepomerne lepšie finančne zabezpečený. Navrhovateľka musí s maloletým synom pravidelne navštevovať pediatra v A. ako aj v E., pretože sa narodil s nízkou pôrodnou hmotnosťou. Navrhovateľka nevlastní takmer žiadne majetok, nemá žiadne úspory, nevlastní motorové vozidlo, preto všetky návštevy u lekára zabezpečuje prostredníctvom pomoci svojej najbližšej rodiny. Všetky výdavky potrebné pre navrhovateľku - a to najmä pestrá strava, hradí navrhovateľkina matka. Navrhovateľka so svojim synom býva spoločne so svojou matkou v byte, ktorý majú v podielovom spoluvlastníctve (každá v jednej polovici). Navrhovateľka svoj príjem prednostne spotrebuje na potreby maloletého dieťaťa. Odporca pracuje ako stavbár - živnostník, pričom podľa odhadov navrhovateľky je jeho mesačný príjem 3.000,- Eur. Odporca vlastní motorové vozidlo značky FIAT, viaceré mobilné telefóny, nedávno si zakúpil notebook, kupuje si značkové oblečenie a obutie, pravidelne navštevuje fitnesscentrum a konzumuje špeciálne fitness produkty a fitness stravu. Okrem toho je vlastníkom viacerých nehnuteľností v kat. úz. V. A.. Odporca spláca úver, ale nijako sa to neodráža na jeho spôsobe života. Okrem maloletého syna B. má vyživovaciu povinnosť voči dvom

dcéram pochádzajúcim z jeho prvého manželstva - M. a L. B., voči ktorým si nielenže riadne plní vyživovaciu povinnosť, ale kupuje im drahé darčeky. Odporca má teda vyššiu životnú úroveň ako navrhovateľka, pričom navrhovateľka, vzhľadom na materskú dovolenku a dojčenie maloletého syna, nie je schopná v súčasnosti privyrobiť si ďalšie finančné prostriedky. Odporca nemá v starostlivosti žiadne maloleté dieťa, a teda sa môže plne venovať svojej zárobkovej činnosti. Vzhľadom na správanie odporcu počas manželstva, keď navrhovateľku neustále vyhadzoval zo spoločnej domácnosti a ponižoval ju, navrhovateľka nemá záujem s ním zdieľať spoločnú domácnosť.

Z obsahu spisu tiež vyplýva, že navrhovateľka spolu s podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podala aj návrh vo veci samej - návrh na určenie výživného medzi manželmi. K návrhu pripojila sobášny list, rodný list maloletého dieťaťa, listy vlastníctva.

Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní je inštitút predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia vznikne neprimeraná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana.

Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybné preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenie bezprostredne hroziacej ujmy.

Z ust. § 71 Zákona o rodine vyplýva zákonná vyživovacia povinnosť medzi manželmi vychádzajúca z požiadavky, že manželia majú mať rovnakú životnú úroveň, čo je odôvodnené rovným postavením v právach a povinnostiach oboch manželov v manželstve. Ak si niektorý z manželov túto vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní, môže sa druhý z nich obrátiť na súd. Aktívne legitimovaným na podanie žaloby je ten manžel, ktorého životná úroveň je nižšia ako životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je potom druhý manžel. Pri určovaní vyživovacej povinnosti medzi manželmi je súd potom povinný zisťovať či a z akého dôvodu niektorý z manželov neplní svoju vyživovaciu povinnosť, aké sú osobné, rodinné a majetkové pomery účastníkov, aké sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Nestačí zistiť len výšku príjmov oprávneného a povinného manžela, ale aj konkrétnu mieru ich potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom a podobne. Zároveň je súd povinný zaoberať sa otázkou starostlivosti o domácnosť, prípadne aj osobnej starostlivosti o deti.

V danom prípade zo strany navrhovateľky boli preukázané základné skutočnosti pre záver o pravdepodobnosti nároku, tzn. že manželstvo účastníkov trvá, že príjem u navrhovateľky ako matky na materskej dovolenke je podstatne nižší ako u odporcu, ktorý aktívne vykonáva je živnostníkom - murárom, že navrhovateľka sa stará o spoločné maloleté dieťa, ktoré ešte dojčí.

Podstatou odvolania je namietaná výška priznaného výživného 200,- Eur, keď odporca podstatu nároku nenamietal, navrhuje však výživné znížiť na sumu 40,- Eur mesačne.

V časti odôvodnenia rozhodnutia čo do priznanej sumy výživného pre manželku 200,- Eur mesačne od podania návrhu odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu posúdil uplatnený nárok, zohľadnil osvedčené a pre rozhodnutie formou predbežného opatrenia rozhodujúce skutočnosti, tieto správne vyhodnotil a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, pričom preskúmané rozhodnutie i

náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo veci samej odôvodnil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne, podrobné a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa potom odvolací súd obmedzuje už len na skonštatovanie správnosti dôvodov preskúmaného rozsudku a dodáva iba nasledovné: dočasne priznané výživné predbežným opatrením vo výške 200,- Eur mesačne, je výživným stanoveným v nevyhnutnej miere pre navrhovateľku po preukázaní rozhodujúcich skutočností, ktorými základ nároku bol preukázaný ako aj vychádzajúc z osvedčenia základných rozhodujúcich okolností s prihliadnutím na zárobné možnosti a schopnosti účastníkov a ich majetkové pomery, vychádzajúc i zo zásady, že životná úroveň manželov za trvania manželstva má byť rovnaká. Definitívne o výživnom pre navrhovateľku súd rozhodne vo veci rozsudku po vykonaní dokazovania a po vyhodnotení jeho výsledkov.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uznesenie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti a v závislom výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti výroku potvrdil.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľka podala návrh vo veci samej, preto súd o trovách tohto konania rozhodne podľa § 145 O.s.p..

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.